

i v jazyku nemeckém, jehož je príslušníkom, stalo se uvedené vyřízení neodporovateľným a nutno je následkom toho považovať za riadne, platné a smérodateľné. Nelze proto tvrditi, že obžalovaný nebyl k hlavnému přelíčení řádně obeslán (srov. r. č. 4506 Sb. n. s.).

Čís. 5710.

Ide o prečin podľa § 368 tr. zák., ak vinník svojmocne odpredal súdom u neho zabavené a pod zátvor vzaté predmety, ktoré boli odovzdané do držby vnútenému správcovi, avšak ponechané naďalej u vinníka, a výťažok za ne spotreboval.

(Rozh. zo dňa 10. októbra 1936, Zm III 377/36.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti M. V., obžalovanému zo zločinu sprenevery, zamietol zmätočnú sťažnosť obžalovaného.

Z d ô v o d o v:

Z dôvodu zmätočnosti podľa čís. 1 c) § 385 tr. p. namieta sťažovateľ, že obžaloba pre trestný čin odňatia držby podľa § 368 tr. z. nebola naňho podaná ani rozšírená a že teda nemohol byť vrchným súdom odsúdený pre čin, pre ktorý nebol žalovaný, čím vlastne uplatňuje zmätok podľa čís. 11 § 384 tr. p.

Námietka neobstojí. Obžalovaný bol žalovaný pre ten čin, že odpredal obilie, ktoré bolo exekučne zabavené a postihnuté súdnym zátvorom. Tento čin, tvoriaci základ obžaloby, bol aj predmetom rozsudku, čím je daná totožnosť činu, požadovaná v 1. odst. § 325 tr. p. V akej vlastnosti sa obžalovaný dopustil odňatia obilia, či ako vlastník a exekút v smysle § 359 tr. z., alebo ako vlastník, avšak nie exekút, alebo so svolením vlastníka v smysle § 368 tr. z., je rozhodujúce čo do kvalifikácie trestného činu, ale čo do tejto kvalifikácie neni súd podľa odst. 2 § 325 tr. p. viazaný návrhom žalobcovým.

Bezzákladná je i zmätočná sťažnosť, založená na dôvode zmätočnosti podľa čís. 1 a) § 385 tr. p.

Nižšie súdy zistili, že krajský súd v N. povolil pod č. Cs 291/29 exekúciu proti P. D., ktorú okresný súd v N. Z. vykonal čo do movitostí nadzabavením k čís. E 2140/30 a čo do nemovitostí pod čís. Cd 1997/30 vložením exekučného záložného práva na podstatu a úžitok nemovitostí P. D., vedených v pozemkovej knihe kat. územia K., že dňa 23. augusta 1934 pod č. E IV 2446/34 bola pod zátvor vzatá úroda u obžalovaného sväzaná, a to pšenica a jačmeň, ďalej kukurica stojacia a slama v cene 14.900 Kč, a že pri tejto príležitosti boli pod zátvor vzaté predmety odovzdané vymenovanému vnútenému správcovi J. M. s ponechaním ich na mieste samom. Z tohoto skutkového zistenia plynie, že zmienená úroda bola súdom v exekučnej veci proti P. D. pod č. j. Cd 1997/30

exekučne zabavená a pod čís. E IV 2446/34 okr. súdu v N. Z. pod zátvor vzatá a že bola odovzdaná do držby vymenovanému vnútenému správcovi. Treba preto tohoto vnúteného správcu považovať za držiteľa zabavených a pod zátvor vzatých vecí. Tieto veci boli síce ponechané u obžalovaného, ale vnútený správca tým, že veci boli ponechané u obžalovaného, sa ich držby nevzdal, ale veci tieto ďalej držal, takže jedine on mohol nimi disponovať.

Trestný zákon v § 368 tr. z. poskytuje ochranu proti svojmocným opatreniam s predmetmi zabavenými, alebo pod zátvor vzatými. Poneváž obžalovaný zabavené a pod zátvor vzaté predmety svojmocne odpredal a výťažok spotreboval, odňal ich týmto konaním z držby vnúteného správcu, ktorý bol oprávnený nimi disponovať, a dopustil sa preto, ako vrchný súd správne uznal, prečinu podľa § 368 tr. z.

Námietky obžalovaného, že bol vlastníkom nemovitostí, z ktorých zabavená a pod zátvor vzatá úroda pochádzala, pokiaľ nemovitosti od P. D. kúpil, trebaže nemovitosti v dobe zátvoru neboli naňho pozemnoknižne prevedené, a že oddelením plodov od nemovitostí nadobudol vlastníckeho práva k plodom, ktoré námietky obžalovaný v exekučnom pokračovaní už bezvýsledne uplatňoval podaným rozkladom, nedokazujú právo obžalovaného samovoľne disponovať zabavenými a pod zátvor vzatými vecmi a nevylučujú teda bezprávnosť jeho konania.

Tejto bezprávnosti si obžalovaný bol i vedomý, pokiaľ zabavujúce usnesenie mu bolo doručené a pri zátvore bol prítomný, takže o zabavení a zátvore vedel. Bezzákladná zmätočná sťažnosť bola podľa § 36, odst. 1 por. nov. zamietnutá.

Čís. 5711.

Ke kvalifikaci ublížení na těle za těžké samo o sobě podle § 152 tr. zák. stačí, že bylo poranění s lékařského stanoviska pro důležitost újmy na těle označeno za těžké samo o sobě, třebaš šlo o porušení zdraví jen krátce trvající.

(Rozh. ze dne 12. října 1936, Zm I 647/36.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmatečnou stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu trestního v Praze ze dne 19. února 1936, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem těžkého poškození na těle podle § 152 tr. z.

Důvody:

Zmatečnou stížností, uplatňující důvody zmatečnosti podle č. 9, lit. a), čís. 10 § 281 tr. ř. (správně pouze podle č. 10 § 281 tr. ř.), nelze přiznati úspěch.

Napadený rozsudek zjišťuje, že obžalovaný uhodil J. Š. kartáčem prudce do nosu, čímž mu způsobil zlomení nosních kůstek, kteréž bylo označeno soudními lékaři jako těžké uškození na těle samo o sobě.